

РЕШЕНИЕ

№ 6597

гр. София, 07.11.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 23.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **6674** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на В. Л. Н. от [населено място], чрез адв. П., срещу решение изх. № 502 от 08.05.2019г. на директора на 78 СУ „Х. С.“, [населено място] с което отказан достъп до обществена информация по заявление № 2125/01.04.2019г., свързана с лицата, заемащи педагогически длъжности в училището, съдържаща се в протоколите от заседанията на педагогическия съвет на училището в рамките на 2018г. Предметът на жалбата е уточнен с молба от 25.04.2019г.

В жалбата се твърди, че решението е нищожно и незаконосъобразно. В допълнение към жалбата от 27.06.2019г. се уточнява, че решението е постановено от некомпетентен орган, тъй като директорът на 78 СУ е бил в отпуск на 08.05.2019г., когато е подписано процесното решение. Сочи се още, че на обжалваното решение е придадена привидност, че изхожда от директора на 78 СУ, като не са посочени длъжността и името на лицето, което го е подписало, нито някакво означение, че се подписва от заместник. Алтернативно се твърди незаконосъобразност на решението, с което е отказано да се предостави достъп до протоколите от заседанията на педагогическия съвет на училището за 2018г., като се сочи, че е налице надделяващ обществен интерес, който не е обсъден от ответника, въпреки че оборването на презумпцията по §1, т.6 от ДР на ЗДОИ е в негова тежест. Не са налице и хипотезите на закона, ограничаващи достъпа до служебна обществена информация. Оспорва се

изложеното в решението, че протоколите от заседанията на педагогическите съвети съдържат само мнения и препоръки, становища и консултации, които са свързани с оперативната подготовка на актовете на органите и нямат самостоятелно значение. Излагат се доводи, че самия педагогически съвет взима решения, както и че липсва акт/актове на административен орган, за чиято подготовка да е събрана информацията, съдържаща се в посочените протоколи. Липсват мотиви за постановяване на отказа. Налице е надделяващ обществен интерес от разкриване на информацията. Решенията на педагогическия съвет на училището не са достъпни в интернет страницата му. Поради това жалбоподателят не би могъл да се снабди с тях, освен чрез предоставянето им от ответника. Претендират се разноси по списък.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. П., която поддържа жалбата и моли за отмяна на отказа и претендира разноси по делото.

Ответникът – директора на 78 СУ, [населено място], за съдебно заседание редовно призован, не се явява, изпраща представител и не ангажира становище.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

В. Л. Н. е подал заявление за достъп до обществена информация с вх. № 2125 от 01.04.2019г., с което е поискал да му бъде предоставена информация от ответника, свързана с лицата, заемащи педагогически длъжности в училището, съдържаща се в протоколите от заседанията на педагогическия съвет, проведени през 2018г. Със свое писмо изх. № 427 от 12.04.2019г. директорът на 78 СУ е поискал заявителя да уточни предмета на заявената обществена информация, който е заявен много общо. С писмо вх. № 2353 от 25.04.2019г. заявителят е уточнил, че заявената информация се отнася до протоколите от проведените педагогически съвети в 78 СУ в рамките на календарната 2018г.

С оспореното по делото Решение № № 502 от 08.05.2019г. на директора на 78 СУ, [населено място] е отказан достъп до исканата със заявлението на жалбоподателя информация, съдържаща се в протоколи от заседания на педагогическия съвет, проведени през 2018г. на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, поради свързаност на информацията с подготовката на актове от характер на решения и заповеди, и липса на самостоятелно значение на заявената информация поради възможността за набавяне от издадените актове на органа. Същевременно в решението са изложени мотиви защо в тази част информацията няма да бъде предоставена, а именно: част от информацията, съдържаща се в протоколите от педагогическите съвети съдържа лични данни на педагогическите специалисти, свързана с тяхното физическо, физиологично, икономическо или социално идентифициране; информацията по същество представлява предложения, мнения и становища, които са взети предвид при разглежданите от предварително обявения дневен ред за съответното заседание въпроси, и по която са взети решения, които представляват краен акт по обсъжданите въпроси. Допълнително е посочено, че по отношение на информацията по заявление № 2125/01.04.2019г. не е изтекъл двугодишния срок по чл. 13, ал. 3 от ЗДОИ, поради което е допустим отказа за достъп до информация при условията на чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата срещу процесното решение е допустима, предвид изрично претендираната нищожност на Решение № № 502 от 08.05.2019г. Последното е връчено на

10.05.2019г., видно от ИД 002SOU Z (л. 18), а жалбата е подадена на 07.06.2019г., т.е. след изтичане на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ. Следователно, предмет на настоящето изследване е единствено наличието на предпоставки те за обявяване на Решение № № 502 от 08.05.2019г. за нищожно, предвид разпоредбата на чл. 149, ал. 5 от АПК.

Преди да се произнесе по основателността на предявената жалба, съдът следва да изясни характера на претенцията за нищожност на оспореното решение.

При контрола за законосъобразност се преценява съответствието на административния акт със закона, докато при нищожността - тази преценка се свежда до извеждането на един много тежък порок, тежък до степен да направи невъзможно съществуването на акта като такъв. Порокът е толкова тежък, че приравнява административния акт на "правно нищо", на несъществуващ факт. В същото време този акт създава една привидност на правни последици, които заинтересуваното лице има интерес да отстрани. След като нищожният акт не поражда валидни правни последици, той не би могъл да породи и валидни правни задължения. В същото време следва да е налице за адресата правна възможност да иска от останалите участници в административното правоотношение да се съобразят с това. Нищожните административни актове не пораждат и никога не могат да породят правните последици, към които са били насочени, те не могат да бъдат санирани" /ТР № 3/16.04.2013 г. по т.д. № 1/2012 г. на ВАС, О./.

Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен, и за да не създава правна привидност, че съществува, при констатиране на основание за нищожност, съдът следва да го отстрани от правния мир чрез прогласяване на неговата нищожност. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове /чл. 146, т. 1-т. 5 от АПК/ се обуславят следните изводи: 1. всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта; 2. порокът във формата е основание за нищожност, когато неспазването ѝ води до недействителност на акта, приравнява се на липса на форма въобще, а оттам - и на липса на волеизявление; 3. допуснатите съществени нарушения на административно-производствените правила, довели до липса на волеизявление /липса на кворум/, когато са повлияли или биха могли да повлияят върху съдържанието на акта, както и когато, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос, са предпоставка за обявяване нищожността на акта; 4. основание за нищожността на акта е и липсата на законова опора, т.е. липсата на приложима по време, място и лица материалноправна норма при издаването на конкретния административен акт; "пълна липса на предпоставките, визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма; актът е изцяло лишен от законово основание; актът със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган" /решение № 925/23.01.2014 г. по дело № 12602/2013 г. на ВАС, Второ отделение/; 5. при превратно упражняване на власт.

На първо място е инвокирано възражението, че Решение № № 502 от 08.05.2019г. решението е постановено от некомпетентен орган, тъй като директорът на 78 СУ е бил в отпуск на 08.05.2019г., когато е подписано процесното решение. Сочи се още, че на обжалваното решение е придадена привидност, че изхожда от директора на 78 СУ, като не са посочени длъжността и името на лицето, което го е подписало, нито

някакво означение, че се подписва от заместник.

Във връзка с последното, с Определение от 02.07.2019г. по адм. д. № 6674/2019г. съдът е указал доказателствената тежест на жалбоподателя във връзка с изложените в жалбата възражения. В тази връзка е отклонено искането по чл. 176 от ГПК директорът на 78 СУ „Х. С.“ да се яви лично, за да даде обяснения за обстоятелствата по делото, като е указано изрично, че установяване на обстоятелствата за които се иска явяване на ответника се доказват с писмени доказателства.

По делото са представени като доказателства отчети и доклади, съдържащи подписа на В. Н. – директор на 78 СУ „Х. С.“ р-н Б.. По делото е представено още писмо изх. № РУО1-29513/16.10.2019г., от което се установява, че към датата на издаване на оспореното решение – 08.05.2019г. В. Ц. е била във временна неработоспособност, за което е представен болничен лист от 07.05.2019г. В писмото е отбелязано още, че В. Ц. е бивш директор на 78 СУ „Х. С.“.

При горните обстоятелства съдът счита, че жалбоподателят не се е справил с доказателствената тежест да обоснове нищожност, поради липса на компетентност у издателя на Решение № № 502 от 08.05.2019г.

По делото не се спори, че към 08.05.2019г. В. Н. Ц. е била в отпуск поради временна неработоспособност. Следователно, без правно значение за случая е, че подписите от представените по делото отчети и доклади не съответстват с подписа, положен под Решение № 502 от 08.05.2019г.

Съгласно тълкувателно решение № 4/22.04.2004 г. на Общото събрание на съдиите на Върховния административен съд заместването се извършва в случаите, когато лицето, титуляр на правомощия, е в обективна невъзможност да ги изпълнява. В тези случаи, предвид необходимостта от непрекъснато функциониране на административния орган, по силата на изрична писмена заповед, отсъстващият титуляр нарежда заместването му от друго, подчинено нему лице. За определения период заместващият изпълнява правомощията на замествания в пълен обем, като върши това от името на замествания орган. Казано по –горе бе, че титуляра директор на 78 СУ „Х. С.“ р-н Б. е бил в отпуск поради временна неработоспособност към 08.05.2019г., следователно е бил в обективна невъзможност да изпълнява задълженията си, поради което е следвало да бъде заместван от зам. директор или друго лице от училището. В случая става въпрос за заместване при отсъствие на титуляра, а не за делегация на правомощия по смисъла на чл. 28, ал.2 от ЗДОИ, когато титулярът не отсъства, но е определил изрично лица, които да вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация вместо него. Поради това процесният отказ е подписан именно от това лице, като след името на директора е поставена запетая. Поради това съдът намира, че същият не създава привидност, че е подписан от директора на училището, и липсват основания за прогласяване на нищожността му. В случая, при претендираната нищожност в тежест на жалбоподателя е да установи, кое е лицето, подписало Решение № № 502 от 08.05.2019г. и дали същото е замествало по надлежния ред директора на 78 СУ „Х. С.“.

Оспореното решение е издадено и в предвидената от закона форма, мотивирано е, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК - съдържа фактическите констатации и правни квалификации, поради което не съдържа порок във формата, обуславящ недействителност на самото властническо волеизявление. Посочени са обективно фактическите и правните основания за издаване на акта, както и

разпоредителната част относно подаденото заявление № 2125/01.04.2019г.

Съдът не установява съществени нарушения на процесуалните правила в хода на административното производство. Съдебната практика и теорията са константни в разбирането, че процесуалните нарушения в административното производство са съществени, само ако са се отразили на правилността на крайните фактически и правни изводи на административния орган. В случая подадено е заявление за достъп до обществена информация. Същото е било неясно за задължения субект, предвид което със свое писмо изх. № 427 от 12.04.2019г. директорът на 78 СУ е поискал заявителя да уточни предмета на заявената обществена информация, който е заявен много общо. С писмо вх. № 2353 от 25.04.2019г. заявителят е уточнил търсената информация, което уточнение по мнение на настоящият състав не е било достатъчно. Независимо от последното, е постановено Решение № 502 от 08.05.2019г., с което е отказано предоставянето на протоколите от проведените педагогически съвети в 78 СУ в рамките на календарната 2018г.

Настоящият състав на съда не констатира нарушения на материалния закон и несъответствие с целта на закона, които да са с такава степен на същественост, че да обуславят извод за нищожност на процесната заповед. Процесното решение е мотивирано с наличието на предпоставките по чл. 13, ал. 2, т. 1, във вр. с ал. 3 от ЗДОИ – информацията, съдържаща се в протоколите на проведените педагогически съвети е създадена в рамките на две години и същата представлява предложения, мнения и становища, които са взети предвид при разглежданите от предварително обявения дневен ред за съответното заседание въпроси, и по която са взети решения, които представляват краен акт по обсъжданите въпроси. Извън което от мотивите към решението е посочено, че част от информацията по същество представлява лични данни на педагогическите специалисти, свързана с тяхното физическо, физиологично, икономическо или социално идентифициране.

Съдът намира, че така цитираните разпоредби, дори и да не са коректно посочени, то същите не влияят на процесното решение до степен, същото да бъде обявено за нищожно. Това е така, защото съдът не е обвързан с правната квалификация, дадена от административния орган, а с наличието на фактическите основания за издаване на административния акт. В случая материалната законосъобразност на административния акт изисква наличие на следните предпоставки: наличие на лични данни и/или служебна обществена информация и възможността достъпа до същата да бъде ограничен. Тези предпоставки са налице, принципно информацията, съдържаща се в протоколите от педагогическите съвети може да бъде служебна, подготвителна към административен акт, да съдържа лични данни и пр. Без правно значение в случая е дали има последващ административен акт, налице ли е надделяващ обществен интерес и има самостоятелно значение търсената информация. Тези обстоятелства са относими към евентуалната незаконсъобразност на оспореното решение, която обаче не е предмет на настоящето изследване. В случая за да е валидно Решение № 502 от 08.05.2019г. е необходимо и достатъчно да има правна възможност да бъде постановено такова, а тя е налице както бе изложено по-горе – не е изтекъл срока по чл. 13, ал. 3 от ЗДОИ, прието е, че информацията е такава по чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, както и, че представлява лични данни, които макар и да не е посочени изрично, не се предоставят по реда на този закон – арг. чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ.

С оглед изложеното, съдът счита, че не са налице основания за прогласяване на нищожността на Решение № 502 от 08.05.2019г., поради което жалбата на В. Л. Н. от

[населено място] е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28-ми състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на жалба на В. Л. Н. от [населено място], чрез адв. П., срещу Решение изх. № 502 от 08.05.2019г. на директора на 78 СУ „Х. С.“, [населено място] с което отказан достъп до обществена информация по заявление № 2125/01.04.2019г.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕПИС от решението на основание чл. 138 от АПК да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: